

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลอาจสามารถ
เกี่ยวกับประวัติการรักษาพยาบาล

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: โรงพยาบาลอาจสามารถ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ ไม่ระบุเดือน และปี ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลอาจสามารถ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติการรักษาพยาบาล ของนางบุญเรือง เสาชุมเหล็ก ซึ่งเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลอาจสามารถ

โรงพยาบาลอาจสามารถมีบันทึกท้ายคำขอ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้ เหตุผลว่าผิดกฎหมายมาตรา ๗ ในพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ห้ามขอประวัติของ ผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตนเอง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการข้อมูล ข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลอาจสามารถ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่โรงพยาบาลอาจสามารถมิให้ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นบุตรของนาง ข. โดยนาง ข. มีอาการป่วยและเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลอาจสามารถ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๙ นาง ข. ได้เสียชีวิตลงด้วยภาวะหัวใจและปอดล้มเหลวจากภาวะปอดติดเชื้อ โดย ก่อนที่นางบุญเรือง เสาชุมเหล็ก จะเสียชีวิตได้ทำประกันชีวิตไว้กับบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง ซึ่ง เงื่อนไขการขอรับเงินค่าสินไหมทดแทนจะต้องนำประวัติการรักษาพยาบาลของผู้เสียชีวิตไปแสดง ผู้ อุทธรณ์จึงไปยื่นขอประวัติการรักษาของนางบุญเรือง เสาชุมเหล็ก ที่โรงพยาบาลอาจสามารถ แต่ได้รับ การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล โดยอ้างว่าเจ้าของข้อมูลต้องมาขอด้วยตนเองหรือขอไว้ก่อนเสียชีวิต ซึ่ง

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๖๒ /๒๕๕๙

กรณีดังกล่าวผู้เสียชีวิตไม่ได้ทำเรื่องขอไว้ ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนจากการไม่ได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนจึงได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงพยาบาลอาจสามารถมีหนังสือ ที่ รอ ๐๐๓๒.๓๐๑/๘๔๔ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า โรงพยาบาลอาจสามารถไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเวชระเบียนบุคคลดังกล่าวได้ เนื่องจากขัดกับมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติไว้ว่า ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคลผู้ใดจะนำไปเปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่ การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรงหรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่ไม่ว่ากรณีใดๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ประวัติการรักษาพยาบาลของนาง ข. ซึ่งเป็นมารดาของผู้อุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารไปเพื่อประกอบการดำเนินการขอรับค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันชีวิตของ นางข. สัญญาประกันชีวิตนั้นเป็นสัญญาเพื่อประโยชน์ของบุคคลภายนอก คือ ผู้รับประโยชน์ตามสัญญาประกันชีวิต โดยจะมีผลเมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตลง ซึ่งโดยสภาพของสัญญาประกันชีวิตไม่เปิดช่องให้ผู้เอาประกันภัยขอข้อมูลการรักษาพยาบาลของตนได้ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ และเป็นไปไม่ได้ที่ผู้เอาประกันภัยจะยื่นขอข้อมูลการรักษาพยาบาลของตนหลังจากที่ตนได้เสียชีวิตไปแล้ว ดังนั้น การใช้สิทธิในกรณีนี้จึงเป็นการใช้สิทธิตามความประสงค์ของเจ้าของข้อมูลตามเจตนารมณ์ที่ปรากฏในสัญญาประกันชีวิต จึงไม่ถือว่าเป็นการขอข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลอื่น ตามนัยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เปิดช่องให้ทายาทของผู้เสียชีวิตสามารถใช้สิทธิดำเนินการแทนได้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลประวัติการรักษาพยาบาลของนาง ข. ที่อยู่ในความครอบครองของโรงพยาบาลอาจสามารถเป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๖๒ /๒๕๕๙

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลอาจสามารถเปิดเผยข้อมูลประวัติการรักษาพยาบาลของนาง ข. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ

นายกิตติ อธิวิทย์	กรรมการ

นายสุขจิตต์ ประยูรหงษ์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ ลาป่วย จึงมิได้ร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัย